

alene for disse Indtægter; der tjenes paa mange Steder meget paa den Art Forretninger. Underfølg blot, hvormeget der gives for Skriveri af forskjellig Art, og man vil see, at der tjenes meget derpaa. Der er mange Indtægter af den Art, der ere fuldkommen lovlige, og som ikke ere eller kunne være indbefattede — det er er kjendt fra tidligere Tid af — under det, som her skal indbrages. Der er altsaa tilstrækkelige Midler til Regjeringens Raadighed, og det maa være Rigsdagen meget om at gjøre sig selv om den gennem. Finantsloven faaer en foreløbig Indskydelse paa Lønningernes Fastsettelse, at faae en Lov, som regulerer det hele Forhold, idet den øvrige tilbageblivende Deel af disse Indtægter til Embederne ere tilstede paa en for mange Vedkommende høist ubequem Maade, men det kan heller ikke blive ved at være saaledes; naar Retsforfatningen her i Landet skal forandres, saa vil det dog blive nødvendigt at arbejde hen til at faae dette Forhold ordnet. Der er saaledes aldeles ingen Banffelighed tilstede i dette Tilfælde, men selv om der var nogen Banffelighed, saa er det af den Art Besværligheder, Regjeringen maa underkaste sig, naar den ikke vil arbejde hen til at faste Forfatningen overende. Regjeringen kan paa ingen Maade sige, at der fra Folkethingets Side — det er jo egentlig Folkethinget, man arbejder paa at udelukke fra Indskydelse paa Lønningernes Fastsettelse — er uddeelt Lønninger med knap Haand. Naar man seer Sagen fra en standsmaessig, bureaukratiff Side, ja, da er der ganske vist Mange, der kunde ønske noget Mere, men naar man spørger, om der er givet saadanne Lønninger, at der i Staten i det Hele ikke findes nogen mere attraaet og bedre Udvei for den største Deel af den dannede Befolkning end at komme i Statens Tjeneste, saa troer jeg ikke at have sagt for meget, naar jeg siger, at der neppe findes nogen Stat, der lønner høiere end Danmark, saa troer jeg ikke at have sagt for meget, naar jeg siger, at der ikke er nogen Stat, som ved Ansættelsen af Lønningerne har taget mere Hensyn til den lange Tjenestetid og den Berling i Priserne, som finde Sted, end netop Danmark. Jeg troer, at man skal sige Ja, naar jeg siger, at der neppe er noget Land, hvor Pensionerne

for Statskassens Regning ere saa sikre og saa omfattende som i dette Land, og de ere blevne saaledes netop under den constitutionelle Forfatning. Men naar der saa fra Regjerings Side vises Mistillid eller Mistro imod den Behandling, som dens Forslag vilde møde i dette Thing, saa har den fuldkommen Ret, saa stiller den sig eenfaldig som Chef for et Bureaukrati, men ikke som Regjeringsmænd i Staten. Det ligger jo desuden til Ministeriet at møde den første Rigsdag, der kommer sammen, med en Lønningslov, som optager en Paragraph om de midlertidig ansatte Lønninger, som faaer Finantslovens Charakter og særskilt behandler dette Lønningspørgsmaal, og dersom en saadan Lov bliver behandlet med behørig Velvillie, og man i det Hele underhandler om den med en tilstrækkelig og passende Smødelommen, saa ville alle Banffeligheder være hevede. Jeg har ogsaa hørt sige, at man skal lægge Mærke til, at disse Embeder for en stor Deel ere lønede meget høit, og at den hele Klasse af Embedsmænd, som søger ind i disse Lønninger, hidtil har været vant at finde store Embeder og store Lønninger, og at man derfor ikke maa komme til at bestemme disse Embeders Lønninger efter de almindelige Regler for Lønninger, men at man maa haandhæve mange af disse Embeder som høit betalte. Dertil svarer jeg; denne Betragtning er aldeles uberettiget, den er anstillet eenfaldigt fra Embedsmændenes Standpunkt, men det er ingen Regjeringsbetragtning. Ved Fastsettelsen af Lønninger er der Spørgsmaal om, hvorvidt man indenfor Grændsen af dem kan finde brugbare Mænd, om der er Tilstrømning nok, og om disse Lønninger give Haab om og Sikkerhed for en god Forvaltning af Embederne. Nu er det min fuldkomne Overbeviisning, at man indenfor Grændsen af de Lønninger, der for Dieblisset gives til de høiere stillede Embedsmænd i Staten, maa antage, at der findes tilstrækkelig Garanti for en god Forvaltning; at der er Tilstrømning nok, det vide vi Alle af de Meddelelser, vi have; men man skal ogsaa lægge Mærke til, at disse høie Lønninger ikke altid have afgivet tilstrækkelig Garanti for en god Forvaltning. Vi have i de senere Aar haft ikke saa Exempler paa, at Embedsmænd